

Orbán Viktor édesapja Hatvanpusztáról

2025 augusztus 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Mérték

Nem gondoltam, hogy a fiamat támadják emiatt

A semmi közepén állt a hatvanpusztai gazdaság, ami a rendszerváltás után meglehetősen lepusztult. Dolgozott itt

Még nincs

hajdan Orbán Viktor miniszterelnök diákmunkásként, az apja, Orbán Gy?z?, de még annak édesapja is. Hatvanpuszta most politikai támadások keresztüzébe került – azt, hogy mi az igazság, Orbán Gy?z? mondta el a Borsnak adott interjújában.

- Miért vállalta ezt az interjút?

- Közelednek a választások, és a legid?sebb fiamat, aki miniszterelnök, rajtam keresztül támadják igaztalanul. Ezért.

- Miért éppen minket választott? Biztosan sokan mások is megkeresték.

- A fiam azt tanácsolta, hogy külföldr?l fizetett újságíróknak és lapjaiknak ne adjak interjút. Azok csak propagandára használnák. Maguk magyarok, nem?

- Err?l biztosíthatom. De inkább hadd kérdezzem Hatvanpusztáról, ami a hírekben lassan nagyobbra n?, mint Versailles. Zebrák, kacsaláb...

- Hatvanpuszta egy gazdaság. A semmi közepén, mint a neve is mutatja. A Habsburgok egyik mintagazdasága volt. Ez volt a kostelep, néhány kilométerre van Bányavölgy, ami a disznótelepük volt, aztán Göböljáráson egy másik telep, és Máriavölgyön a marhatelepe, ahol ma a golfklub m?ködik.

- Mi történt vele 1945 után?

- Államosították. Az állami gazdaság telephelye lett. Apám is, és én is dolgoztunk ott, s?t, a fiam is, nyári diákmunkában. Nagyon sok emlék f?z ide, mondhatni a fél életem, biztos ezért lett a szívügyem. A rendszerváltás után tönkrement, lerohadt. Szomorú történet. Végül megvásároltam. Vigasztalan állapotok uralkodtak, majdnem romokban minden. Lassan tíz éve dolgozom rajta, hogy helyrehozzam.

- Miért volt ez ennyire fontos Önnek? Nem számított arra, hogy ezért a fiát támadják majd?

- Mez?gazdasági üzemmérnök vagyok a képzettségem szerint. Ez itt a mi vidékünk. Alcsúton és Felcsúton is laktunk, mielőtt Fehérvárra költöztünk. Itt voltunk fiatalok, itt kezdtünk önálló életet, ide született a három gyerekünk is. Szeretem ezt a helyet meg az itt él?ket is. Hosszú éveken át itt éltem és dolgoztam... Nehezemre esett látni, hogy minden tönkremegy, lepusztul, senki sem tör?dik vele. Meg sem fordult a fejemben, hogy ezért majd a fiamat ütik.

- De mi volt tulajdonképpen a cél?

- Fel akartam támasztani a mintagazdaságot. Feltámasztani és új életet lehelni bele. Aki ismer, tudja, hogy szívügyem a mez?gazdaság és ez a vidék. El?ször földeket vásároltam, vagy 300 hektárt. Aztán megvettem ezt a telepet is, amit rendbe hozok, és beindítom a gazdálkodást.

- Mikor lesz készen, mikor lesz befejezve?

- A földek rendben vannak, a gazdasági központ is elkészülhet az ?sz végére. Nagy terület, sok épület, még évekig kell rajta dolgozni. De jöv?re már beindulhat a gazdálkodás.

- Mit láthatnak a leskel?d?k?

- Portaépület, ?rszolgálat, trafóház, szennyvízközpont, napelemtelep. Aztán a tisztilakot, ahol valaha a gazdatiszt családja élt. Visszaépítettem a valamikor béresházat is, itt laktak a telepen dolgozók és a családjaik. Kiütöttem a földemet, és könyvtárat csináltam bel?le, itt lesz a családunk összes könyve, irata, mindaz, ami megmaradt a múltból. Lesz egy tanulóterem és két diáklak, ha valakit mindez érdekel, és netán kutatni akarna. Az egyik nagy birkaistállóból m?helyházat csináltam, ahol feldolgozhatjuk a terményeket. Gépszín lesz, szerel?akna, aszaló, akarok pálinkaf?z?t is, minden, amire egy igazi gazdálkodónak szüksége lehet. És persze szociális helyiségek, munkáslakás, ha igény lesz rá. Vannak raktárak, pincék, garázsok. A másik nagy birkaistállóból vendégházat csináltam. Ha összejön az egész család, vagyunk vagy ötvenen. A dédunokáknak csináltattam egy gyerekmedencét. 12 unokám és 7 dédunokám van. Eddig. Aztán van itt egy nagy gépszín és egy hatalmas pajta, ami még mindig rogyadozik, de már nem ázik be. Azt már biztosan nem én fogom rendbe hozni.

- Megkérdezhetem, hány éves?

- 85 vagyok. De még dolgozom, és remélem, van még néhány jó évem. És arra vagyok nagyon büszke, hogy egy komoly, szép gazdaság marad utánam. Aki ismer, aki tudja, hol vannak a gyökereim, megérti.

- Sokan kérdezik: miből, honnan volt erre pénze?

- 50 éve dolgozom a gánti kőbányában. A rendszerváltáskor összeálltunk, és megvettük. A kevés sikeres MRP (Munkavállalói Résztulajdonosi Program) egyike volt. Öten még mindig megvagyunk. 51 százaléka az enyém. Jól gazdálkodtunk. Komoly üzem lett belőle, ma hetven környékbeli családnak ad kenyeret.

- Régóta azt írja az ellenzéki sajtó, hogy a fia miatt lett ennyire sikeres...

- Mi sikeresek voltunk az Antall-, a Horn-, a Medgyessy- és a Gyurcsány-kormány alatt is. Tisztességesen gazdálkodtunk, nálunk nincs és nem is volt soha semmiféle „visszaosztás”, mindig minden szabályt betartunk. Közbeszerzésen nem indulunk. Ha valakinek jó minőségű, szabályosan előállított kőre van szüksége, fizet, és viheti. Akik számságokat írnak rólunk, nem tudom, mit tettek le életükben az asztalra. Én megtettem, ami tőlem tellett. Sok mindent felépítettem, sok mindent létrehoztam. Ezt a gazdaságot is tető alá hozom végül, hiába próbálnak gáncsolni.

www.borsonline.hu

Ajánló
